

583. Keserves szívvel Magyarorszáiban

Vad Péter Zsigmond

1. Ke-ser-ves szív-vel Ma-gyar-or-szág-ban mond-hat-juk ma-gunk-ról A nagy si-ral-mat, mit Je-re - mi-ás ré-gen írt zsi-dók-ról:

2. Emlékezzél meg, hatalmas Isten, nyomorúságinkról; Tekints mireánk, állj bosszút immár mi nagy romlásinkról!
3. Mert örökségünk tőlünk fordula pogány nemzetségre, Mi lakóhelyünk szálla mirólunk idegen népekre.
4. Megszomjúhozván a mi vizünket drága pénzen isszuk; Nagy fáradsággal begyűjtött fánkat immár áron vesszük.
5. Sírván mondhatjuk, felséges Isten: vétkei atyáknak, Kik miközülünk régen kimúltak, mireánk szállának.
6. Te pedig, kegyes, irgalmas Isten, örökké megmaradsz, Te országodban, birodalmadban örökké megállasz.
7. Téríts tehozzád, és mi megtérünk, kegyelmes Úr Isten! Újítsd meg immár mi napjainkat, mint régi időben.